

Пенчо Славейков

В път застигна ме и с мен...

В път застигна ме и с мен
път държа юнак напети –
ясний млян на младостта
в погледа му весел свети.

И, като пред свой, пред мен
ред поредом изповяда
и помисли и мечти,
що му милват сърце младо.

Де е бил и как живял
в чужди край, при чужди хора –
как го чака и купней
дома жадена изгора.

В път застигна ме – сред път
за към село сви юнака...
Мудно към дома вървах –
тамо никой ме не чака.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6583>]